

ΨΗΦΙΣΜΑ

Σήμερα, ημέρα Σάββατο, 12^η Οκτωβρίου του 2019, οι επίσημα εντεταλμένοι αντιπρόσωποι των οργανωμένων φορέων-μελών της **Παν-Ποντιακής Ομοσπονδίας Η.Π.Α. και Καναδά** (ΠΠΟ) που συμμετείχαμε στο τακτικό συνέδριο της ΠΠΟ, που πραγματοποιείται στους χώρους του Ιερού Ιδρύματος «Παναγία Σουμελά» στο West Milford, NJ, υπό την επιμέλεια του Σωματίου Ποντίων Νέας Υόρκης «Κομνηνοί», και κατόπιν ολοκληρωμένης ενημέρωσης και εποικοδομητικού διαλόγου, **καταθέτουμε** το κάτωθι ομόφωνο ψήφισμα, στα πλαίσια των εργασιών και διαβουλεύσεων του εν λόγω συνεδρίου, με εντολή προς το νεοκλεγέν Διοικητικό Συμβούλιο που θα προκύψει μέσω των αυριανών εκλογικών διαδικασιών, όπως δημοσιεύσει και προωθήσει δεόντως το παρόν ψήφισμα σε κυβερνήσεις, οργανισμούς, κοινοβούλια, φορείς, αντιπροσώπους και μέσα μαζικής επικοινωνίας καθώς και μέσα κοινωνικής δικτύωσης.

Η Παν-Ποντιακή Ομοσπονδία ΗΠΑ και Καναδά, ένας επίσημα αναγνωρισμένος δευτεροβάθμιος φορέας, αντιπροσωπεύει τον οργανωμένο Ποντιακό Ελληνισμό των ΗΠΑ και Καναδά με ενεργά οργανωμένους πρωτοβάθμιους φορείς που συμπεριλαμβάνει Σωματεία, το Ερευνητικό Κέντρο Μικράς Ασίας και Πόντου (Asia Minor and Pontos Hellenic Research Center, AMPHRC) καθώς και το Ιερό Ίδρυμα Παναγία Σουμελά (Holy Institution Panagia Soumela).

Όλοι εμείς οι παρόντες δηλώνουμε με παρρησία ότι **αγαπάμε** την γενέτειρά μας με ανιδιοτέλεια, ανυστεροβουλία και υψηλό φρόνημα πατριωτισμού. **Αγωνιζόμαστε** για την ακεραιότητα της χώρας μας. **Προβάλλουμε** τις πανανθρώπινες αξίες και τα υψηλά ιδεώδη του Ελληνισμού. **Υπηρετούμε** την ορθόδοξη εκκλησία μας. **Διατηρούμε** την ελληνική μας γλώσσα, τη λαογραφία μας και τον πολιτισμό μας.

Δεδομένου λοιπόν ότι **είμαστε**:

- Απόγονοι των Ελλήνων του Πόντου με συνεχή ιστορική παρουσία 3000 ετών στα ιερά χώματα του Πόντου όπου ανέπτυξαν πολιτισμό και συνέβαλλαν στην προβολή υψηλών ανθρωπίνων αξιών.
- Απόγονοι των Ελλήνων Ορθόδοξων Χριστιανών (Ρωμιών) του Πόντου από τη μια θεμελίωσαν την Ορθοδοξία στα άγια χώματα του Πόντου και διέσωσαν το μήνυμα της αγάπης για τον άνθρωπο και της λύτρωσης του και από την άλλη επέζησαν σε πορείες θανάτου, σε «δικαστήρια» εξόντωσης, σε ολοκαυτώματα, σε εγκλήματα σε χωριά και χωράφια.
- Εγγόνια των Ρωμιών του Πόντου που υπέστησαν μια απάνθρωπη και εξευτελιστική προσφυγιά.
- Γόνιμοι Ελλήνων που αναγκάστηκαν να διαβούν τον δρόμο της μετανάστευσης για ένα καλύτερο αύριο, για περισσότερες ευκαιρίες, για ένα ασφαλέστερο και καλύτερο μέλλον.
- Έλληνες που κρατάμε υψηλά το εθνικό και πατριωτικό μας συναίσθημα μέσα σε ένα κλίμα διεθνούς αβεβαιότητας, διαρκών πολεμικών συρράξεων, συχνών τρομοκρατικών κτυπημάτων, και ευτελισμού των ανθρωπίνων αξιών,
- Πολίτες δυο μεγάλων δημοκρατιών, των ΗΠΑ και Καναδά, που σεβόμαστε απόλυτα το Σύνταγμα καθώς και τις αρχές και αξίες που υπηρετούν και πρεσβεύουν και οι δύο χώρες.

Ως εγγόνια λοιπόν προσφύγων, **συμπαραστεκόμαστε** με αγάπη, στοργή και αλληλεγγύη σε κάθε πρόσφυγα ανεξαρτήτου χώρας προέλευσης και θρησκευματος και **απαιτούμε** από την διεθνή κοινότητα με αποφασιστικές κινήσεις να πατάξει όλες τις εστίες και όλους τους παράγοντες που δημιουργούν αστάθεια, ανασφάλεια ακόμη και πολέμους, με αποτέλεσμα να προξενούν κύματα προσφύγων. Και βέβαια **στηρίζουμε** την Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες (United Nations Higher Commission for Refugees, <https://www.unhcr.org/>) και **σεβόμαστε** τις πρωτοβουλίες της που έχουν

σαν κύριο μέλημά να διασφαλίσουν άσυλο, ασφάλεια και συνθήκες υγιεινής και φροντίδας σε κάθε πρόσφυγα με την προοπτική, αν κάτι τέτοιο είναι εφικτό και επιθυμητό, τον επαναπατρισμό του.

Ως παιδιά δε μεταναστών, **κατανοούμε** τις ανάγκες και τις προσδοκίες των μεταναστών, νόμιμων και μη, διότι όλοι έχουμε το δικαίωμα αναζήτησης ενός ασφαλούς και περιβάλλοντος όπου θα ευημερήσουμε και θα προοδεύσουμε εμείς και τα παιδιά μας αρκεί η συμπεριφορά των μεταναστών να μην προκαλεί το δημόσιο αίσθημα, να μην προξενεί καταστροφές και να συμβάλλει γενικότερα στην πρόοδο και ανάπτυξη της χώρας που μετανάστευσαν. Η αξιοπρέπεια και η ανθρωπιά σε κάθε άνθρωπο είναι θεμελιακές αρχές πολιτισμού για ειρηνική συνύπαρξη των λαών.

Τουρκία - Συρία – Πρόσφυγες

Είναι τραγικό και επικίνδυνο ανάμεσα σε πολιτισμένες κοινωνίες και κράτη να παρεισφρέουν πρακτικές χωρών, όπως της επισήμως «φίλης και συμμάχου» Τουρκίας, που αποβλέπουν και δυστυχώς κατορθώνουν ατιμωρητί:

1. Να ισλαμοποιούν (ή αργότερα να εκκοσμικεύσουν/αποθηρσκαιοποιήσουν κατά το δοκούν) βίαια γηγενείς λαούς της αυτοκρατορίας τους (Ανατολική Θράκη, Μικρά Ασία, Πόντος, κ.ά, κυρίως πριν και μέχρι το 1923) μέσα από σφαγές, εθνικές εκκαθαρίσεις συμπεριλαμβανομένων γενοκτονιών, παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου, καταπατήσεις εδαφών, εκτοπισμών άμαχων πληθυσμών και κυρίως μέσα από κάθε μορφής ακύρωσης κάθε έννοιας ανθρωπισμού και των αρχών και αξιών του.
2. Να «αδειάζουν» περιοχές (Σμύρνη/Ιωνία, 1922) με μίσος, φανατισμό και εκδικητικότητα καίγοντας, καταστρέφοντας, λεηλατώντας κάθετι στο πέρασμα τους και σπρώχνοντας φιλήσυχους ανθρώπους στην θάλασσα, στον πνιγμό, στην καταστροφή
3. Να οικειοποιούνται Αντιόχειες (Hatay Province, 1939) μέσα από εικονικά δημοψηφίσματα και να σπέρνουν το μίσος και τον φόβο στις νέες κατακτήσεις τους
4. Να παριστάνουν τον ουδέτερο σε Παγκοσμίους Πολέμους (1940-1944) αλλά ταυτόχρονα να παρέχουν γη και ύδωρ στον ναζιστή εισβολέα και, μετά την ήττα του, να απαιτούν επινίκια με μηδέν θύματα, με μηδέν αντίσταση, με μηδέν συμπαράταξη ή συνδρομή στις συμμαχικές δυνάμεις.
5. Να «καθαρίζουν» πόλεις (Κωνσταντινούπολη, 1955) από αλλογενείς και αλλόθρησκους, κάτω από τον μανδύα κάποιας προβοκάτσιας, καίγοντας, καταστρέφοντας, λεηλατώντας σπίτια, επιχειρήσεις, ψυχές.
6. Να εισβάλλουν, να καταπατούν και να κατέχουν εδάφη ανεξάρτητων δημοκρατικών κρατών (Κύπρος, 1974) στο όνομα κάποιας εγγύησης δικών «τους» ανθρώπων και να διεκδικούν μερτικό από τους νοικοκύρηδες
7. Να εισβάλλουν απροκάλυπτα σε όμορες χώρες (Συρία, 2019) με προσχηματικό φερετζέ την πάταξη της «τρομοκρατίας», κάποιας «ειρηνευτικής» παρέμβασης ή κάποιου «ανθρωπιστικού» μανδύα.

Αυτό το κράτος λοιπόν, η Τουρκία, δεν έχει ιστορία. Ποινικό μητρώο έχει με καταδίκες καταπατήσεις, εισβολές, κατοχές και παραβιάσεις κάθε έννοιας δικαίου, ηθικής, ανθρωπιάς, δικαιοσύνης, ειρήνης, ασφάλειας, ευημερίας, προόδου και αξιοπρέπειας.

Καταδικάζουμε λοιπόν απερίφραστα την εισβολή των τουρκικών ενόπλων δυνάμεων στα συριακά εδάφη, απαιτούμε από την διεθνή κοινότητα να προστάξει την άμεση και καθολική απόσυρση τους, να επιβάλει στην Τουρκία κυρώσεις και να απαιτήσει από το τουρκικό κράτος α) να καταβάλλει το τίμημα που του αναλογεί για τα ρέματα αίματος που προκάλεσε, β) να προωθήσει και να διασφαλίσει τον επαναπατρισμό των προσφύγων, και γ) να αποκαταστήσει όσες ζημιές προκάλεσε.

Καταδικάζουμε δε τις διαρκείς προσβολές της Τουρκίας κατά της ιστορικής αλήθειας, τις προκλήσεις τους κατά του ελληνικού έθνους και των ορθοδόξων Ελλήνων εντός και εκτός Τουρκίας, και τις παραβιάσεις του στρατιωτικού της κατεστημένου κατά της Ελλάδος. Η Τουρκία θα πρέπει επιτέλους:

- να υιοθετήσει τις αρχές της ελευθερίας, της δικαιοσύνης και της ισονομίας και να τις εφαρμόσει μέσα από πολιτικές πρακτικές
- να συμβιβαστεί με την ιστορική αλήθεια και να αποδεχθεί τα εγκλήματα που διέπραξαν κατά των χριστιανικών λαών της Θράκης, της Μικράς Ασίας και του Πόντου
- να σεβαστεί και να αποδεχθεί το διεθνές δίκαιο, όπως το αντιλαμβάνονται και το εφαρμόζουν αναγνωρισμένοι νομικοί διεθνούς δικαίου αλλά και πολιτικοί (κυρίως δυτικών χωρών) και όχι όπως το παρερμηνεύουν κατά το δοκούν και το πλάθουν κάποια επεκτατικά μυαλά της
- να λειτουργεί με πολιτικό και πολιτιστικό ήθος και να σεβαστεί τις ανθρώπινες αξίες με κυριότερη την ελευθερία του ατόμου στις επιλογές του και την έκφραση του
- να αποσύρει επιτέλους τις κατοχικές στρατιωτικές δυνάμεις της από την Κύπρο και να συμβάλει ουσιαστικά στην επίλυση του κυπριακού ζητήματος ώστε να επιτευχθεί χωρίς χειραγωγήσεις και πατροναρισμούς η ειρηνική, αρμονική και παραγωγική συμβίωση όλων των Κυπρίων, Ορθοδόξων Χριστιανών και Μουσουλμάνων, στην πατρίδα τους, τη μαρτυρική Μεγαλόνησο.

Γενοκτονία Ρωμιών του Πόντου

Η Ομοσπονδία μας εργάζεται άοκνα και συστηματικά, μεταξύ όλων των μείζονων εθνικών ζητημάτων, για την προώθηση και αναγνώριση της Γενοκτονίας του Ποντιακού Ελληνισμού. Με τα πενιχρά μέσα που διαθέτουμε έχουμε επιτύχει να αποσπάσουμε σημαντικά ψηφίσματα από πολλές πολιτείες για αυτό το σκοπό

Φέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια από την 19η Μαΐου 1919 οπότε ο Μουσταφά Κεμάλ Πασάς (αργότερα επονομαζόμενος και πατέρας των Τούρκων, δηλαδή Ατατούρκ) αποβιβάστηκε στην Αμισό/Σαμσουντα του Πόντου με εντολή του Σουλτάνου για να επιβάλλει τάξη, ειρήνη και ασφάλεια. Αντ' αυτού οργάνωσε παρακρατικές εθνικιστικές συμμορίες ώστε να εξοντωθεί ο χριστιανικός Ελληνισμός του Πόντου και να επέλθει εθνική κάθαρση, στα πλαίσια της οποίας σχεδίασε και εκτέλεσε το χειρίστο έγκλημα κατά της ανθρωπότητας, το έγκλημα της Γενοκτονίας.

Ο όρος γενοκτονία εδραιώθηκε αμέσως μετά την λήξη τού Β' Παγκοσμίου Πολέμου [U.N.T.S. No. 1021, vol. 78 (1951), p. 277, CONVENTION ON THE PREVENTION AND PUNISHMENT OF THE CRIME OF GENOCIDE, Adopted by Resolution 260 (III) A of the United Nations General Assembly on 9 December 1948]. Σύμφωνα με το Άρθρο 2 τής προαναφερόμενης σύμβασης τού Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (Ο.Η.Ε.), ο όρος γενοκτονία συμπεριλαμβάνει πράξεις που σκοπό έχουν να καταστρέψουν, μερικά ή ολικά, μια εθνотική (national), εθνική (ethnic), φυλετική (racial) ή θρησκευτική (religious) ομάδα. Δυστυχώς για τον Ποντιακό Ελληνισμό, αλλά και την ανθρωπότητα, ο Κεμάλ με τους συντρόφους του διέπραξαν κάθε μορφή πράξης γενοκτονίας.

Η Γενοκτονία των Ποντίων της περιόδου 1916-1923 δεν καταγράφεται ως απώλεια πολέμου –γιατί ουσιαστικά δεν χάθηκε ούτε μια μάχη– αλλά ως μαζική και απρόκλητη σφαγή άμαχου και αθώου πληθυσμού. Για αυτό και η ανθρωπότητα δεν πρέπει να διαγράφει από τη μνήμη της τέτοιες ειδεχθείς θηριωδίες -απ' όπου και να προέρχονται- αλλά αντίθετα, να τις υπενθυμίζει στους λαούς για να μην ξανασυμβούν, ποτέ και εναντίον οποιουδήποτε.

Σαν ελαχίστη δικαίωση των θυμάτων της Γενοκτονίας, την 24η Φεβρουαρίου 1994, η Βουλή των Ελλήνων, κατόπιν πρότασης «... τού υπουργού Εσωτερικών ύστερα από γνώμη των πλέον αναγνωρισμένων Ποντιακών σωματείων ...» ψήφισε ένα νόμο που καθιέρωνε την 19η Μαΐου «... ως

ημέρα μνήμης τής γενοκτονίας των Ελλήνων τού Πόντου». Το σχετικό Προεδρικό Διάταγμα (2193/1994) υπογράφηκε την 7η Μαρτίου 1994 από τον τότε πρόεδρο τής Ελληνικής Δημοκρατίας Κωνσταντίνο Γ. Καραμανλή.

Στα τέλη του 2007, η International Association of Genocide Scholars, IAGS (η διεθνής ένωση μελετητών γενοκτονιών), η καθ' ύλην αρμόδια επιστημονική ένωση ειδικών επιστημόνων για θέματα γενοκτονιών, έχει αναγνωρίσει την γενοκτονία κατά των Ελλήνων και μάλιστα στον επίλογο του ψηφίσματος της διευκρινίζει ότι η τελευταία πράξη μιας γενοκτονίας είναι η άρνηση της. Πιο συγκεκριμένα στο εν λόγω ψήφισμα της αναγνώρισε την Γενοκτονία που υπέστησαν οι Αρμένιοι, Ασσύριοι, και Πόντιοι και λοιποί Έλληνες της Μικράς Ασίας από την Οθωμανική Αυτοκρατορία την περίοδο 1914-1923 και ζήτησε από την κυβέρνηση της Τουρκίας να αποδεχθεί την διάπραξη του εγκλήματος, να ζητήσει επίσημα συγγνώμη και να προβεί άμεσα σε όλες τις ουσιαστικές ενέργειες για αποκατάσταση των θυμάτων.

Ταυτόχρονα, δεκάδες Κυβερνήτες, πολιτειακές βουλές, και πολιτικοί των ΗΠΑ αναγνώρισαν την Γενοκτονία με διακηρύξεις και ψηφίσματα τους.

Περάσαν λοιπόν ήδη 100 χρόνια από το ειδεχθέστερο έγκλημα, ένας αιώνας από τη Γενοκτονία. Τα θύματα είχαν ξεπεράσει τις 350 χιλιάδες στον Πόντο και το ενάμιση εκατομμύριο Ελλήνων σε όλη την επικράτεια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Η καταδίκη των εγκληματιών και η δικαίωση των θυμάτων επιβάλλεται. Είναι θέμα αξιοπρέπειας και σεβασμού στην ανθρωπινή ύπαρξη και τις αξίες της. Είναι θέμα δικαίωσης και ιστορικής αλήθειας. Είναι θέμα πολιτισμού!

Αιτούμεθα λοιπόν από την Διεθνή Κοινότητα, ως έχει "ιερή" υποχρέωση να πράξει, να ενστερνιστεί την αλήθεια, να επιβάλλει το δίκαιο.

Αιτούμεθα όπως η Γενοκτονία γίνει αιχμή στο διπλωματικό δόρυ της εξωτερικής πολιτικής της πατρίδας μας αλλά και φάκελος-αίτημα για κατάθεση-δικαίωση σε κάθε οργανισμό και φορέα, όπως ο ΟΗΕ και η ΕΕ.

Τα χιλιάδες θύματα μας υπέστησαν Γενοκτονία, όχι γιατί ήταν απλά Έλληνες αλλά, κυρίως γιατί δεν θέλησαν να απαρνηθούν του Χριστού την πίστη την αγία, την Ορθοδοξία. Όσοι αλλαξοπίστησαν, εκούσια ή εικονικά (δες κρυπτοχριστιανοί), δεν υπέστησαν Γενοκτονία. Άρα λοιπόν, όλα τα θύματα μας είναι ιερομάρτυρες και έχουν καταταχθεί με σεβασμό στο Συναξάρι της ψυχής μας. **Αιτούμεθα** δε όπως η εκκλησία μας κατατάξει στο ιερό συναξάρι της τους νεομάρτυρες της Ορθοδοξίας μας.

Την 19η Μαΐου με σεβασμό τιμάμε τα θύματα μας. Παράλληλα θα πρέπει να τιμούμε με θαυμασμό και τους ήρωες μας (καπεταναίους, παλληκάρια και αγωνιστές) που στα κορφοβούνια και τα παρχάρια του Πόντου ύψωσαν το λάβαρο της εθνικής, οικογενειακής και προσωπικής αξιοπρέπειας. Και βέβαια οι παππούδες και οι γιαγιάδες μας που διασώθηκαν και ήρθαν στην Ελλάδα ως πρόσφυγες στη πατρίδα τους αξίζουν το θαυμασμό και την τιμή μας διότι κάτω από εξαιρετικά αντίξοες (ενίοτε και εχθρικές) συνθήκες, όχι μόνο ορθοπόδησαν, αλλά συνέβαλλαν ουσιαστικά στην αναδιοργάνωση και αναμόρφωση του ελληνικού κράτους σε κάθε πολιτική, θρησκευτική, οικονομική και πολιτιστική πτυχή του. Όλοι εμείς οι απόγονοι των μαρτύρων, των παλληκαριών και των προσφύγων, είμαστε περήφανοι γόνοι ιερομαρτύρων, ηρώων και αγωνιστών της λευτεριάς, της αξιοπρέπειας, της ζωής και **αιτούμεθα** την αναγνώριση, σεβασμό, δικαίωση και τιμή των θυμάτων μας, των ηρώων μας αλλά και των προσφύγων γονιών μας.

Δεν επιζητούμε καμιά μορφής ή έντασης εκδίκηση. Αντίθετα, **επιζητούμε** ασφάλεια, σταθερότητα, συνεργασία και ειρήνη στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και Μέσης Ανατολής κάτι που μόνο η αλήθεια και το δίκαιο μπορεί να εγγυηθεί σε συνδυασμό με τον αμοιβαίο σεβασμό στην ιστορία και τον πολιτισμό όλων. Αυτό είναι το πραγματικό ζητούμενο στην περιοχή.

Και βέβαια η προοπτική για να καλύτερο και ασφαλέστερο αύριο δεν μπορεί να βασίζεται μήτε σε ψευδεπίγραφους τίτλους ιδιοκτησίας με βάση σφετερισμούς και επεκτατισμούς αλλά ούτε και σε αυθαίρετες οικειοποιήσεις ονομάτων και συμβόλων.

Βορειοηπειρώτες - Αλβανία

Καταδικάζουμε τον άκρατο σωβινισμό της Αλβανίας και την καταπίεση, έως και διωγμό, που δέχονται οι ελληνικής καταγωγής γηγενείς πολίτες της. Γνωρίζουν οι Αλβανοί ότι η Ελλάδα έχει απελευθερώσει επανειλημμένα εδάφη της και έχει συμβάλει χωρίς καμιά διεκδίκηση, ούτε καν αξίωση, εδαφών της παρόλα που στο νότιο τμήμα της, την Βόρειο Ήπειρο, ζει ισχυρή ελληνική μειονότητα. Γνωρίζουν επίσης ότι τις τελευταίες δεκαετίες, μετά την πτώση του απολυταρχικού καθεστώτος που τους κυβερνούσε για δεκαετίες, η Ελλάδα έχει συμβάλει στην οικονομική ανόρθωση και πολιτική σταθερότητα τους κράτους τους και έχει δεχθεί εκατοντάδες χιλιάδες Αλβανούς στην Ελλάδα.

Ας αναλογιστεί επιτέλους η κυβέρνηση της Αλβανίας ότι η Ελλάδα έχει σταθεί φίλη, σύμμαχος αρωγός σε αυτή τη χώρα. Τη στήριξε οικονομικά, της εγγυάται τα σύνορα της και φιλοξενεί εκατοντάδες χιλιάδες Αλβανούς -στην πλειοψηφία τους παράνομα εισελθόντες στη χώρα- και τους παρέχει ελευθερία, ασφάλεια, στέγη και εργασία, σε βάρος μάλιστα των Ελλήνων πολιτών της, λόγω της εκτεταμένης ανεργίας που μαστίζει τη πατρίδα μας.

Ας γίνει επιτέλους απόλυτα κατανοητό στις κυβερνήσεις όλων των όμορων χωρών μας, και κυρίως στις κυβερνήσεις της Άγκυρας, των Τιράνων και βέβαια και των Σκοπίων, ότι η ευρωπαϊκή τους πορεία (ή η οποιαδήποτε πορεία που θα ακολουθήσουν) είναι απόλυτα συνυφασμένη:

- με την αποδοχή της ιστορικής αλήθειας, χωρίς παραχάραξη ή διαστρέβλωση της ιστορίας, χωρίς καπηλεία εθνικών συμβόλων και οικειοποίησης εθνικών ηρώων
- με τον απόλυτο σεβασμό των ανθρωπίνων αξιών και δικαιωμάτων
- με υπακοή των κανονισμών και διατάξεων και τήρηση των υπαρχουσών διεθνών συνθηκών
- με την πάταξη αλυτρωτικών προθέσεων ακόμη σχεδίων κάποιων κυβερνητικών και παρακυβερνητικών αλλά και στρατιωτικών όπως και παραστρατιωτικών ομάδων
- με την προώθηση της ελευθερίας, της ειρήνης, της ασφάλειας, της σταθερότητας, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης και του πολιτισμού σε κάθε γωνία και για κάθε πολίτη των χωρών τους.

Πρέπει επίσης δε όλοι μαζί να **συμβάλλουμε** -διαχρονικά, υπεύθυνα και έμπρακτα- για την επίτευξη αλλά και διατήρηση ειρήνης, ασφάλειας, συνεργασίας, αλληλεγγύης και ευημερίας για όλους τους λαούς στην ευρύτερη περιοχή των Βαλκανίων και της Μέσης Ανατολής, και της υφελίου γενικότερα.

Εκ μέρους της Παμποντιακής Ομοσπονδίας και όλων των φορέων της,

Ο Πρόεδρος

Κωνσταντίνος Τσιλφίδης
2019